

30. nedeľa B

Rabboni, chcel by som vidieť! (Mk 10,51)

Prvé čítanie

Kniha proroka Jeremiáša 31,7-9

Toto hovorí Pán: "Oslavujte Jakuba, plní radosti, jasajte nad prvým z národov; ohlasujte, spievajte a hovorte: Pán zachránil svoj ľud, zvyšky Izraela!

Hľa, privediem ich naspäť zo severnej krajiny a z končín zeme ich zhromaždím; medzi nimi budú slepí a chromí, ženy ťarchavé i šestonedielky; veľký bude zástup tých, o sa sem vrátia.

Prídu s plačom, no budem ich sprevádzať útechou; privediem ich k vodným tokom, priamou cestou, kde sa nepotknú. Ved' som Izraelov otec, Efraim je môj prvorodený."

Druhé čítanie

List Hebrejom 5,1-6

Každý veľkňaz, vybratý spomedzi ľudí, je ustanovený pre ľudí v ich vzťahu k Bohu, aby prinášal dary a obety za hriechy a mohol v plnej miere spolucítiť s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha slabosti. Práve preto musí prinášať obety za hriechy, a to tak za ľud, ako aj za seba samého.

Ale túto hodnosť si nikto nemôže prisvojiť sám, len Boh ho môže povolať, ako povolal Árona.

Ani Kristus sa neoslávil sám veľkňazskou hodnosťou, ale oslávil ho ten, čo mu povedal: "Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil," a na inom mieste hovorí: "Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho."

Evanjelium

Marek 10,46-52

Keď Ježiš so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom odchádzal z Jericha, pri ceste sedel a žobral slepý Bartimej, Timejov syn. Keď počul, že je to Ježiš z Nazareta, začal kričať: "Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!" Mnohí ho okríkali, aby mlčal, ale on volal ešte hlasnejšie: "Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!"

Ježiš sa zastavil a povedal: "Zavolajte ho!" Zavolali slepého a povedali mu: "Neboj sa, vstaň, volá ťa!" On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi. Ježiš mu povedal: "Čo chceš, čo ti mám urobiť?" Slepý mu odpovedal: "Rabboni, chcel by som vidieť!" A Ježiš mu povedal: "Chod', tvoja viera ťa uzdravila!"
A hneď videl a nasledoval ho na ceste.

Na zamyslenie

Kľúčovým slovom dnešného evanjelia by mohlo byť slovo "premena" – v tejto prasto rozprávanej udalosti uzdravenia je viditeľné, ako sa život blízky koncu premení na novú silu, ako získa človek naspäť nové životné možnosti, ako sa zničený život premení na "život v plnosti" a to tam, kde na začiatku tohto vývoja stojí odvaha proti všetkej bezradnosti, viera proti všetkým protivenstvám.

Nevidiaci žobrák berie svoj osud do vlastných rúk a prebojuje sa aj napriek odporu množstva ľudí a ich pohrdaniu, vďaka svojej hlasnej a vytrvalej prosbe. Pohľad na jednotlivé časti tejto udalosti nás môže naučiť tie kroky a podmienky, ktoré sú podstatné a potrebné pre každý proces uzdravenia.

Najprv si môžeme všimnúť, že čím hlasnejšie Bartimej kričí tým väčší odpor pociťuje. V tej túžbe po uzdravení od našich zranení nedokážeme ani dostatočne hlasno kričať k Bohu a to aj nezávisle od toho, čo si iní o nás myslia. Sediaci Bartimej môže predstavovať obraz "uzemnenia"; takéto zakorenenie je na začiatku dôležité, pretože spôsobuje otvorenosť a citlivosť, vďaka ktorej si všimne, že prichádza niekto, kto má moc ho uzdraviť. Ale v momente, keď pociťuje, že teraz je tá šanca, potrebuje sa pohotovo zdvihnúť zo zeme a odhodiť ten balanc, ktorý ho doteraz tlačil k zemi vyjadrený výstižne ako plášť. Ďalej je dôležité byť si vedomý toho, čo má Ježiš urobiť – na to je potrebná otvorenosť a odvaha, aby mohla byť choroba pomenovaná. Napokon je potrebná aj dôvera, že Ježiš ho môže naozaj uzdraviť.

Viera Bartimeja je posilnená ešte slovami tých, ktorí aj napriek zástupu, ktorý chce nevidiacemu prekážať, podporujú jeho dôveru v Ježiša: "Neboj sa! Vstaň, volá ťa!" Podobne povedal Ježiš Petrovi, keď sa pokúšal kráčať po vode. To volanie ma dodať silu, odvalu, že aj z každá zdanlivo bezvýhodisková situácia má riešenie, hoci to tak možno na začiatku nevyzerá.

"Vstaň" kričia ľudia. Každá história uzdravenia je určitým odvážnym predsavzatím. Vyžaduje totiž nielen vieru, ale aj vlastnú iniciatívu, ktorá dokáže odhodiť plášť nedôvery, pochybnosti a strachu. Celkové uzdravenie sa dokoná iba vtedy, keď človek dokáže dať preč svoju vinu a odváži sa prijať to riziko nového začiatku a stáť vzpriamene.

"Volá ťa": Bartimej je volaním po blízkosti Pána inými ľuďmi. Je veľmi dôležité, povedať si navzájom, že sme povolaní do blízkosti, prítomnosti Pána, ktorý naozaj túži po našom uzdravení a je odhodlaný nám ho darovať! Je to jedna z našich najdôležitejších úloh ako kresťanov, vzájomne sa podieľať na našom utrpení a spolupracovať na prekonaní toho, čo sťažuje ľudský život. Našou úlohou je robiť tie najdôležitejšie a možné kroky. Konečná spása je darom Božím. V nádeji robí Bartimej ten prvý krok, v dôvere, že Boh urobí ten posledný.

"Ako náhle sa vydáš na cestu, otvorí horizont svoje hranice." (Kyrilla Spiecker)